

I §§ 32—34 findes nærmere Regler om Foretagelse af *Vurderinger* i Henhold til Loven, om eventuel *Forhøjelse eller Nedsættelse af Renten*, hvis Ændringer i det almindelige Renteniveau maatte give Anledning dertil, samt om *Laanenes Administration*, der skal varetages af Kongeriget Danmarks Hypotekbank.

Ifølge § 35 skal Loven ikke gælde for Færøerne.

Ogsaa i Kapitel VII foretoges nogle *Ændringer*, som var foreslaaet af Indenrigsministeren og tiltraadt af Folketingets Udvalg. I en Tilføjelse til § 30 bestemtes det saaledes, at Halvdelen af det Beløb, der aarligt af Staten kan ydes som Tilskud til Saneringsforanstaltninger, fortrinsvis skal anvendes i *Hovedstadskommunerne* og Halvdelen i *Provinsbyerne*. Endvidere nedsattes i § 31 *Statens Tilskud* til $\frac{1}{5}$ af Kommunens Tab. Saafremt det Beløb, det herefter kommer til at paahvile en Kommune selv at bære som Tab, af Indenrigsministeren skønnes at være uforholdsmæssig stort i Forhold til vedkommende Kommunes Størrelse og økonomiske Vilkaar, kan Ministeren dog forøge Statstilskuddet til $\frac{1}{4}$ af Kommunens Tab.

Det konservative Folkepartis og *Venstres* Medlemmer af Folketingsudvalget stillede i Fællesskab et Ændringsforslag, hvorved Indenrigsministeren paa nærmere angivne Betingelser bemyndigedes til i Finansaarene fra og med 1939—40 til og med 1943—44 at anvende indtil i alt 4 Mill. Kr. aarlig som Tilskud til *Støtte til Opførelse af Erstatningsboliger* for Boliger, der er eller vil blive nedlagt i Henhold til Loven. »Beløbet skal fortrinsvis anvendes til Bebyggelse med ikke over 3 Beboelseslag og fortrinsvis til Boliger for Familier, der mister deres Boliger ved Saneringen. Lejen maa ikke fastsættes højere end til 10 Kr. aarlig pr. m² i Hovedstaden og til 8 Kr. i Provinsbyerne. Det skal paases, at en Del af Lejlighederne indrettes til enligstillede ældre eller svagelige Personer og en Del til Familier med Børn. Der kan tilstaaes de heromhandlede Bygninger Fritagelse for Skatter til Stat, Amt og Kommune i indtil 10 Aar.«

Indenrigsministeren erklærede sig i Princippet enig i, at der tilvejebringes Hjemmel til at yde Statsstøtte til Opførelse af saadanne billige Boliger, for saa vidt det maatte være nødvendigt for at skaffe Lejligheder til Familier, hvis Boliger nedrives i Henhold til Saneringslovens Regler. Efter Indenrigsministerens Opfattelse hørte Reglerne herom imidlertid naturligt hjemme i Lovgivningen om Støtte til Boligbyggeriet, og deres Gennemførelse burde derfor ske ved en Ændring i Loven om Laan til Boligbyggeri og Huslejenedsættelse for